

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
10—12 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bármentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

120. szám.

Brassó, Szombat, október 16-án.

II. évfolyam 1886.

Meghívó.

Az „Erdélyrészi magyar közmű-
velődési egyesület“ brassómegyei
fiókegylete f. 1886. évi október hó
17-én délelőtti 10 órakor tartja a
városi tanácsház nagytermében

első rendes közgyűlését,
melyre a tagok ez uton is meghi-
vatnak.

Ez alkalommal lesz megnyitva az első
magyar brassói kisdudóvó intézet.

A kulturegylet közgyűlése előtt.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési
egyesület“ brassómegyei fiókegylete holnap
tartja első rendes havi közgyűlését.

A városi és vidéki magyarságnak valóság-
os ünnepe ez.

Mikor ötnegyedévvél ezelőtt ez a fiókegy-
let megalakult, a magyarság osztatlan lelkesedése
kísérte. E lelkesedést megőrizte ötnegyed-
éven át. E lelkesedést tanusítani fogja bizonyára
holnap is, midőn hivatalos lesz ítéletet
mondani a választmány és tisztikar ötnegyed-
évi működéséről.

A kultur-fiókegylet közgyűlése s az azzal
kapcsolatos első magyar kisdudóvó intézet meg-
nyitása ünnep az egész megyei magyarságra,
éppoly, miként ünnep volt a kolozsvári köz-
gyűlés Erdély egész magyarságára nézve.

A mi központ egész Erdélynek: az ne-
kiünk a mi a fiókunk. A holnapi nap meg fog
győzödtetni erről.

A brassómegyei fiókegylet nehéz viszonyok
között alakult. Mindegyikünk ismeri a viszonyokat
és helyzetet, melyek között élünk. Ámde a magyarság
félretett minden mellékérdéket s melléktekinteteket,
a mikor arról volt szó, hogy alakítsuk meg az „Erdélyrészi
magyar közművelődési egyesület“ brassómegyei
fiókegylete.

Daczára válságos közgazdasági helyzetünknek,
csakhamar létrejött e fiókegylet, egyike a
leghatalmasabbaknak és elsőeknek.

Ötnegyedévi működése hasonlít a csendesen
folyó vízhez, melyről a közmondás is azt tartja:
„lassu víz partot mos“. A brassói fiók

csendesesen, zajtalanul működött. A közönség
keveset hallott felőle. Ámde annál többet tett.
Elismeri azt első sorban maga a központ, midőn
évi jelentésében e fiókról így nyilatkozik:

„Brassómegyei választmányunk: Koós Ferencz
kir. tanácsos tanfelügyelő (elnök), dr. Weiss Ignác
ügyvéd (alelnök), dr. Kábdobó Ferencz ügyvéd
(titkár), Sztterényi József lap-szerkesztő (jegyző),
Órbán Ferencz áll. isk. igazgató (pénztárnok), s
Szent Bálint illet. ki-szab. főnök (ellenőr) buzgal-
muk folytán méltán csatlakozik az elsőkhöz. Az
alsófehérmegyei vál. után ez a vál. járult leg-
többször hozzá a központ egyes kérdései tisztázá-
sához. Központ Brassó. Van az elnökségben 9
brassói s 7 vidéki tag, minden falura t. i. 1—2.
Tartott 11 rendes ülést, minden hónapban egyet.
Igtatón van 172. sz. E vál. erőfeszítéséből már a
jövő hónapban megnyílik az egyik óvoda, melyet
egy másik kell, hogy kövessen. E vál. tett lépé-
seket, hogy Tatrangban a csángók számára egy
szövő tanműhely állítsassék a kormány segé-
lyével. Ujabban egy konviktus létesítését kez-
deményezte. Minden erejével fölkarolta az ott
helyi magyar pénzügyet s az iparmozgal-
mat. Védő szárnya alatt alakult meg a rongyos-
egylet s működik a magyar dalegylet. Van e
megyében 21 alapító, 328 rendes és 25 pár-
toló, 374 tagunk. Összes teher 4896 frt, mely-
ből befolyt 1647 frt, várandó összesen 3249
forint. Elhaltak: Szele István, Zayzon Albert
rendes tagtárs urak.

Lelkes munkát fejt ki az egylet hivatalos
lapja, a „Brassó“ politikai lap, melynek szer-
kesztője, Sztterényi József, a választmány fá-
radhatlan buzgó munkása s ügyeinek kezelője.
E választmányunk területén Hétfaluban volna
még egy fiókkör szervezendő, mert a brassói
lelkes magyarság, daczára, hogy még 11 kü-
löntéle intézményt kell filléreivel fentartania
— kivéve a mindennapi kenyérüket vesztett
magyar iparosokat — alkotja kizárólag a fenti
számot, ellenben a megye 10 magyar falvának
lakossága, a 19 ezer csángó közül alig van 3
alapító, 50 rendes és 11 pártoló tag, a mi
egyébíránt csángóink kétségbeesztő helyzetét
mutatja.“

A brassói fiókegylet választmánya teljesen
meg lehet elégedve ötnegyedévi működésének
sikerével. Nem mutathat ugyan fel országra
szóló eredményeket, de talán nem is akarta;

azt azonban még az irigység sem vitathatja
el tőle, hogy eredményeket elért.

Ott van az óvintézet. Holnap fog meg-
nyílni az is. Kinek műve az? A kulturegylet.
— Ha semmi más érdeme nem volna, elég
lenne ez is. Pedig van még több. Ámde er-
ről csak akkor fogunk alaposabb ítéletet mond-
hatni, ha hallani fogjuk évi jelentését.

Egyet azonban ma is fel kell említenünk.
A kulturegylet fényesen czáfolta meg a nem-
zetiségi túlzók rágalmaikat, hogy bele akar s fog
nyúlni az ő jogaikba.

Megczáfolta azzal, hogy nem is gondolt
erre. Megczáfolta azzal, hogy inkább kereste
az alkalmat a kölcsönös tisztelet nyilvánítására,
mint ellenkezőleg. Megczáfolta pedig leginkább
azzal, hogy a szükség perczében, midőn a ha-
társzéli ipar oly óriási csapást szenvedett, —
épen a kulturegylet volt az, mely az első se-
gélyt nyújtotta, mely felhívta a nemzetet, hogy
segítsen rajtuk.

Fényes elégtétel lehet ez neki. Ily maga-
tartással szemben éle van véve az ellenség
fegyverének.

Közgyűlése előnapján szívből üdvözljük
a brassómegyei fiókegyletet. Nem mint annak
hivatalos lapja, hanem mint elfogulatlan kri-
tikus. — A fiókegylet működése megérdemli
ezt. Megérdemli azt is, hogy a magyarság
osztatlan lelkesedéssel, magasabb tisztelettel
mutassa ki iránta elismerését.

Magyar polgártársak!

Holnap lesz a napja, mikor ismét fényes
jelét adhatjuk nemzeti önértetünknek.

A holnapi nap hivatalos van diszlapot ké-
pezni a brassómegyei magyarság történelmében.

A központi igazgató választmány küldött-
ségileg képviselteti magát e gyűlésen, vagy
mint gróf Bethlen Gábor elnökünk írja: „e
magyar nemzeti ünnepen“. A brassóme-
gyei magyarság képviseltesse magát személye-
sen; a ki teheti, ne maradjon el. Ünnepe-
lünk meg e napot.

Brassómegyei magyarok! Nők és férfiak!
Jertek, jertek, ünnepe-
lünk! A kulturegylet
holnapi közgyűlésén magyarságunk százainak
kell résztvenni. Ezt nemzeti becsületünk köve-
teli. Ezzel tartozunk azon szent ügynek, mely-
nek önként szegődtünk szolgálatába.

A brassómegyei fiókegylet fogadja ismé-
telenen üdvözlőnk!

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

Mint messze távozó...

Mint messze távozó
Vándor dalos madár,
Ha régi fészke
Ismét reátalál
És meglepve látja
A csendes kis lakot,
Melyet egykor, régen
Párjával alkotott,
— Szomorú dalra kél:
Ugy fáj megérteni...
Eszébe jutnak tán
A múlt emlékei!

Ah! Bejártam én is
Azt a szép vidéket,
Hol ragyogó lellem
Egykor érted égett.
Repkény futotta be
Indával a házat,
Hol először érzék
Hő szerelmi lázat.
Ha tudnád, ott mi sok
Emlékeztet reád...
Egy arckép... egy emlék...
Egy elhullott virág...

Emil.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás.)

(24)

— Nos, te birkaörző birka, — szóla végre jö-
vendőbeli vejét czirogatva — még most sem talál-
tad ki?

— Nem én, — válaszolá egész őszintén Pista.

— Hát az öreg ur, a ki itt állt veled szemközt,
s a ki veled beszélt — sugta, hogy a Bodri kutya
meg ne hallja, Pista fülebe Panna, — az az öreg ur
testestül-lekestül maga az elveszett László ur.

— Lehetetlen! — sugta vissza megdöbbenve
Pista.

— Hohó, lelkem fiam! én is fiatal voltam egy-
kor, s László báró sokkal többször simogatta meg ar-
czomat, semhogy fel ne ismertem volna most kezén
a forradást, fogaimnak a nyomát.

Pista kétkedni kezdett jövendőbeli anyósa józan
eszében s olyan pillantásokat vetett a kezében levő
két ezüst tallérra, mint a ki fél azt megtartani.

— De hát miért nem szölitotta meg kend, —
kérdi Pista — ha fölismerte!

— A csibének is több esze van, mint neked. —

Ilyen rongyosan, piszkosan, csak nem állhattam elébel!
Add ide azt a két ezüst tallért, jó lesz Jutkának elő-

— Elhiszem, elhiszem!

— Te bolond, hát miért ne hinnéd. Nekünk az
mindegy, akár életben van még László báró, akár
nincs, de nem mindegy azoknak odaát a kastélyban.

— Hogy, hogy?

— Hát ugy, Pista lelkem, hogy Miklós báró, a mos-
tani urad, második fia volt az öreg bárónak, a kit
apád szolgált, s László báró volt az öregebb, az örök-
ség pedig őt illetné!

— De hisz ebből semmi haszna nincs Jutkának!

— De lesz neked!

— Nem értem.

— Hát markold meg a gyeplőket s ne kalim-
pálj szemeiddel a levegőben! Mit gondolsz, ha te va-
sárnap délután az öreg Miklós báróhoz mégy a kas-
télyba s elmondod neki, hogy László bátyja él, be-
széltél vele, de te hallgatni tudsz, mint a sír, mit
gondolsz, mit tesz a báró?

— Kidobát.

— Nem ismered a dörgést. Meg fog ajándé-
kozni s arra fog kérni, hogy ne is szólj senkinek,
mert hátha az a hintó ott vissza talál fordulni, s be-
ta'al a bűdöstői kastély udvarába térni, akkor Hermin
kisasszonynak le is ut, fel is ut, olyan szegény lesz,
mint a templom egere. Jót akarok neked is, meg a
leányomnak is. Tégy ugy, a mint mondom. Jövő
vasárnap mégy ezzel a hintó a kastélyba s azután

Megyei ügyek.

Brassó megye törvényhatósági bizottságának rendes őszi közgyűlése.

— Brassó, okt. 15.

Brassó megye törvényhatósági bizottsága t. hó 14-én tartotta gróf Bethlen András főispán elnökelete alatt ideai rendes őszi közgyűlést a bizottsági tagok szép számu részvéte mellett.

A főispán ur egy küldöttség élén megjelenván a teremben, háromszoros éljenzéssel fogadtatott. Majd elfoglalván az elnöki széket, szívélyesen üdvözölte a jelenvoltakat s megnyitotta az ülést, — mire Roll Gyula kir. tanácsos alispán olvasta fel félévi jelentését, melyből kiveszszük a következőket: A közigazgatás menete semmi által sem volt megakasztva. A megye lakosságának nyugalma semmi által sem zavartatott meg. Az új közigazgatási törvények által követett intézkedések életbe léptettek. A megye pénzalapjai a vizsgálatok alkalmával rendben lévőknek találtak.

A leköszönt hosszufalusi szolgabíró helyét a főispán Jekelius Károly végzett jogászzsal töltötte be. A jelentés bővebben emlékszik meg a lefolyt hóban Brassóban rendezett ipar- s mezőgazdasági kiállításról.

A megye által építés alatt lévő katonai csapatház építése a legjobb eredménnyel halad. Az erre felvenni határozott kölcsön a napokban fog folyósíttatni. A mezei gazdaságra nézve a jelentés öröndesen konstatálja, hogy az eredmény ez évben annyira jónak mondható, mint évek óta nem volt.

Kereskedelem és ipar tekintetében változás nem történt. Elismeréssel emlékszik meg az alispán a kormány és hatóságok meleg támogatásáról, melyben iparunkat részesítik s kiemeli, hogy a csizmadia 7000 pár bakancsot kaptak elkészítés végett. A közegészségügy kielégítő. A kolera elleni erőlyes óvintézkedések az egész megye területén megtették. Közbiztonság elleni kihágások előfordultak ugyan, de bűntények nem. A közlekedés nem szenvedett fennakadást.

Az alispáni jelentés öröndetes tudomásul vétetvén, annak kapcsán Sorescu Oktavián román ügyvéd egy interpellációra kért szót.

Bevezető beszédéből az volt kivehető s mint jogásztól várható is, hogy a felszólaló talán az alispáni jelentéshez kíván szólni.

Róman nyelven tartott hosszadalmas beszéde azonban csakhamar oda lyukadt ki, hogy azt csaknem önálló indítványának kellett tekinteni, mert hosszasan fejtegette a belügyminiszter rendeletét a szintilalom tárgyában. Utalt a husvéti ünnepek alkalmával tartott zsunikra, midőn azok ellen, kik a román színeket viselték, büntető eljárás tétetett folyamatba, sőt el is ítéltek; ez alapon felelőssé akarta tenni a közigazgatási hatóságot a bíróság ítéleteért, fejtegette a színjelvények eredetét; belebocsátkozott törvényhozási s miniszteri intézkedések bonczolgtatásába, míg végre áttért tulajdonképeni tárgyára, t. i. midőn Román Miron gör.-kel. érsek ő Exc.-ája körutjában megyénket is meglátogatta, Hétfaluban a menet megállítatott, mert egy egyén román trikolor szalagot viselt s az illetőtől a román színű szalag szuronyos zsandár által elszedetett. Ebben szóló törvénysértést lát s ép ezért kíván (de kétségtelenül törvényellenesen) interpellációt intézni a főispánhoz. Eddig előszóval szolt, de most elővette az írásbeli interpellációt s kérdé: van-e tudomása a főispánnak a fönnebb jelzett esetről s ha van tudomása, szándékozik-e az illető tisztviselő ellen a fegyelmi eljárást megindítani?

tekints be hozzánk, Jutka leányom majd egy pohár jó borral szolgál. Isten áldjon meg!

Ördög Panna fölkapta a batyuját s mintha megifjodtak volna tagjai, tánczolva sietett a falu felé.

IX.

Url enyelgés. — paraszt eljegyzés.

Mire a vasárnap reggelje beköszöntött, Pista tökéletesen tisztában volt a titok fontosságával. A nyáj mellé maga helyett egy garasára helyettest állított, felöltötte ünnepi ruháját, rágyújtott rövidszáru pipájára, s a végzetes utra a kastélyba indult. Ugy látszik azonban, némi kételyei támadtak utközben, mert midőn arra a pontra ért, a hol választani kellett a faluba s a kastélyba vezető ut között, megállt s hangosan kezdett gondolkodni:

— Azt mondták, hogy László báró nem a maga jószántából ment világot látni! Hm, hm, bizony egy lépést se tennék a kastély felé, ha ez asszonynépség hallgatni tudna... de hát... Ejnye, szedte-vedte varjui, mind nyugatnak nyulnak, ez nem jó jel. Ez...

Pista magánbeszédét a falu lélekharangjának csengése s két becskei boeskoros nemes, kik buzaöldjeikre mentek a virágzást lesni, szakította félbe.

— Mit csinál sz Pista? — kérdé az egyik.

— Hát búsulok! — válaszolá a megszólított egykedvűen.

(Folytatása következik.)

mása, szándékozik-e az illető tisztviselő ellen a fegyelmi eljárást megindítani?

Gróf Bethlen András főispán válasza egyike volt a leghatározottabbaknak és a legszebbeknek, melyeket csak hallani lehet. Mindenekelőtt kijelentette, hogy a felszólalást interpellációnak nem tekintheti, mert törvény szerint a főispánhoz interpelláció nem intézhető. —

Ezen szempontból kiindulva tehát, nem kellene a történt felszólalásra reflektálnia.

Ámde — ugymond a főispán ur — a dolog tisztázása szempontjából szükségesnek látom a t. bizottsági tag urnak s a tek. törvényhatósági bizottságnak erre vonatkozólag magam részéről következőket elmondani. Az adminisztráció tartozik a kormány, a miniszter rendeleteit végrehajtani. Ezt tette az alispán és más hatósági közegek is, midőn a kérdéses rendeletet végrehajtották s ezt tenniük kell ezentul is.

A mi a járásbírósg ítéletét illeti, melyet felszólaló ur jónak látott felemlíteni, az discussio tárgyát e teremben nem képezheti. Ha vannak valakinek panaszai a bíróság ellen, megvan azok számára az illetékes fórum. Ha intézmények megváltoztatását óhajtja valaki, ott van az országgyűlés, — joga van bárkinek ott kérvényezni. E tekintetben tehát nincs mit mondanom.

Egy szabad államban a polgárság cselekvés-szabadságát, szabad mozgását, véleménye és nézete szabad nyilvánítását soha sem kívánatos megakadályozni. Alkotmányos kormány ezt nem tette s nem is fogja tenni. —

Kormányunk nagyon soká, éveken keresztül sok tekintetben az elnézés legvégső határáig elment. Így elnéző volt az idegen színek tekintetében is. Mintegy figyelembe sem vette, ki minő zászló alá gyülekezik, minő jelvényeket visel. Ámde a kormány ezen elnéző magatartásával igen sokan visszaéltek. Ennek képzelt védőszárnyai alatt káros izgatások folytak. Én magam sem mondom, hogy mindenki dákóromán, a ki a román színeket használja. Annyi azonban kétségbevonhatatlan tény, hogy minden dákóromán üzelem azon zászló alatt történik.

Tekintsük csak a román sajtó egy részének magatartását, izgatását, melylyel a fiatalságba — a helyett, hogy jóra, hasznosra intené — a legkárosabb tanokat csepegteti be. És teheti ezt a szabad sajtó védelme alatt.

A káros és veszélyes izgatások indították a kormányt arra, hogy e tekintetben erőlyesebb intézkedésekhez nyuljon; hogy ezzel elejét vegye egy későbbi, netalán szigorubb megtorlás szükségének.

A kérdéses trikolor tekintetében különféle téves felfogások uralkodnak. Ez a trikolor a régi Erdély zászlója. A piros a székelyé, a kék a magyaré, a sárga a szászé. Ez a színek historiai analysise. Hogy a románok most e színeket magukénak tekintik, az mindenesetre sajátságos és pedig annál sajátságosabb, hogy nemcsak a volt erdélyi részekben, hanem azon túli oly vármegyékben is, melyeknek a régi erdélyi színekhez épen semmi közük nem lehet. De hisz e színek most Románia színei is. Az a felfogás, hogy e tilalom tehát tüntetés a románok ellen, nagyon téves. Hisz nemrég tapasztalhatták az urak, hogy egy budapesti küldöttség is ily színű jelvényeket viselt. Ebből kimagyarázható, hogy a tilalom nem a színek, mint olyanok ellen szolt, hanem kizárólag az azokat jogosulatlanul viselőket s mint idegen állam színeivel demonstrálókat ellen.

Hogy pedig erre a tilalomra szükség volt, azt a különféle tüntetések igazolják. Mert hogy e színekkel nálunk nem egyszer nyílt tüntetést rendeztek, az kétségtelen.

A mi pedig Román Miron gör. kel. érsek ur ő excellenciájának ittlétét s a közbejött eseményeket illeti, — annak előrebocsátása után, hogy ő exc. iránt mindenkor ép oly tisztelettel viseltettem, mint e teremben bárki — kijelenthetem, hogy a történetekről teljesen informálva vagyok. — Ott egy bizonyos egyén demonstrált. Fenyegetésekkel akarta a hatósági közegeket megijeszteni. Ez egyén felszólított a tüntetés abbahagyására. De a helyett, hogy engedett volna a békés felszólításnak, inzultálta a hatósági közegeket s úgy vonult vissza az érsek ur környezetébe, ott keresvén menedéket. A hatóságnak azonban kötelessége feltétlenül végrehajtani a felsőbbbség rendeleteit. A hatóságnak nem szabad magát terrorizáltatni. De arról, hogy az érsek ur diszmenete megakasztassék, gondolat sem volt.

A helyesléssel fogadott főispáni beszéd után Schullerus Ede árvaszéki elnök terjesztette elő féléves jelentését, melyből kiveszszük a következőket: F. évi június 9-től szeptember végeig az árvaszékhez 1870 ügydarab érkezett be, melyek közül 1868 drb el is intéztetett már, míg a kiadóhivatal 1927 dara-

bot dolgozott fel. Gyámság alatt áll ez idő szerint 5077, gondnokság alatt pedig 218. Ezek vagyona ez idő szerint 1066 frt 46 krból áll. Hagyatéki tárgyalás volt folyamatban 242, melyek közül 87 már le-tárgyaltatott. A gyámpénztár teljesen rendben van.

Az árvaszéki elnök jelentése tudomásul vétetvén, kihirdetettek a szentesített törvények, és konzuli kinevezések.

Ezt követőleg előterjesztetett a belügyminiszter leirata az utrendészeti szabályzat tárgyában, mely szerint jövőre a közlekedést megakadályozó utkapuk az állami és törvényhatósági utakról eltávolítandók, újjak pedig csak a közíg. bizottság engedelméből állíthatók.

Ugyan a belügyminiszter leirata alapján megalkottattak az új törvényhatósági törvényben kijelölt szabályrendeletek, melyek annak idején az összes szabályrendeletekbe fognak foglaltatni.

A megyei tisztviselők nyugdíjszabályzatát a belügyminiszter módosítás végett visszaküldötte. Tekintettel azonban arra, hogy a miniszter által kívánt változtatások nagybárra ellenkeznek a törvényhatósági bizottság intenczióival, a gyűlés — miután a miniszter kívánságára az évi befizetést 4%-ra s a beíratási díjat 4%-ra felemelte — feliratilag határozta felkérni a minisztert a szabályzat megerősítésére.

A legtöbb adót fizetők névsora, ugyszintén a megye s az utmunkaváltás 1887. évi költségvetése jóváhagyatott. Minthogy pedig a törvényhatósági bizottság választott tagjai felének mandátuma ez évben lejár, az új választás elrendeltetett s annak napjaul november 20-ika tüzetett ki.

Választási elnökké, illetve alelnökké kiküldetett: I. ker. Gött János s dr. Fabriczius József; II. ker. Porr Keresztély és Lázár Gerő; III. ker. Lengeru János és Schreiber Frigyes; IV. ker. Linz Adolf és Tittes György; V. ker. Schlandt Gottlieb és Mátyás Károly; VI. ker. Murz György és Bolech Károly; VII. ker. Sindel Ferencz és Horváth Péter; VIII. ker. Pildner Ferencz és Nikolaus György és IX. ker. Henter Gábor és Popea Radu.

A közigazgatási bizottság féléves jelentése tudomásul vétetett. Most következett a lemondás folytán megürült hétfalusi járási szolgabíró választása.

Ezen állásra a kandidáló bizottság eljárása után közfelkiáltással Jekelius Károly választatott.

A katonai örkunyhók fenntartására s a szükséges ujak felépítésére a községek közösen lévén kötelezve, e célra a törvényhatóság 1/10% pótdadót vett ki.

Ezt követőleg a községek költségvetése és számadásai hagyattak jóvá, majd az egyes képviseleti határozatok tárgyalattak, melyek azonban semmi lényegest nem tartalmaznak.

Végül még csak megemlítendő, hogy Sehnell Károly indítványára elhatározatott egy megyei elfogadó terem berendezése, mire az elnök főispán a gyűlést feloszlatta s a tagok lelkes éljenzése közepette elhagyta a termet.

Róman lapszemle.

Kimozdult I. Károly király is színáji nyaralójából Pelesből s egyenesen Buzeóba sietett hadi szemlére. Utjában mindenütt lelkesedéssel fogadták a városok. Mig e sorok napvilágot látnak, addig már Kotrocényben fog pihenni Bukurest melletti nyári lakásában, mely Kuza fejedelemnek és nejének olyan kedves tartózkodási helyük volt, hogy Kuza neje ennek közelében alapította árva és lelenz gyermekek számára a Helena-menházat.

Régi jó szokás az Moldva-Oláhszágban, hogy minden fejedelem s minden gyermektelen dús bojár egy-egy nagyszerű alapítvánnyal örökítették meg nevüket. Ilyen alapítvány volt a kotrocényi zárdá is. Ilyenek azon kórházak Bukurestben és határan, melyekhez hasonló nálunk aligha van. Régen várta már a szabadelvű kormánypart I. Károly királynak a fővárosba való visszatérését, minthogy távollétét az ellenzék a király és a kormány elleni izgatásra igyekezett kizsákmányolni.

Nem kell azonban azt hinni, hogy az idegen érdekek lapjainak szerkesztői ezután nem fognak bizonyos konzulhoz fedett kocsikban ellátogatni és annak csomagokat elhordogatni. A csomagok tartalmát sem kutatjuk, eléggé elárulja a lapok szelleme. Különben a szabadelvű kormánypart, mely Romániában, ép mint Bulgáriában, roppant többségben van, határozottan a bolgár nemzettel rokonszenvez és ilyenképen hirdetik a bolgár választások feletti örömeiket: „Bolgár választások.” A bolgár nemzet ügyének győzedelme. Kaulbars megbukása. Komoly események. Fontos okmányok. Olyan hévvel és érdekesen írják le a bolgár eseményeket, hogy szintugy lelkesedünk tőle.

1880. E lelkesedés nemcsak reánk hatott, de még a „Tribuna“ is felejtí a magyarokat s vezércikket ír arról, hogy nem lesz jó dolog abból, hogy a szófiai orosz konzul udvaráról részeg arnauták a német és angol konzulságok épületeire lövöldöztek. Talán meg-
telik a pohár. A bolgárok meg nagy sulyt fektetnek arra, hogy nem ingyen járt Churchill angol pénzügy-
miniszter Berlinben Bismarcknál s alighanem helye-
sen gondolkodnak. Vezércikkük a „Tribuna“ az
eltöltött tankönyvekről is, de itt már lehül lelkesedése
s végre oda jut, hogy a tankönyveket a miniszter és
a felekezeti hatóságok is hagyják helybe s ez volna a
legtűrhetőbb megoldás.

Arról azonban nem szól, hogy mi legyen akkor,
ha a felekezet jóváhagyja, a miniszter meg eltöltja. A
magyar hatóságokat természetesen nem félti a minisz-
tertől. A brassói „Gazeta“, mint rendesen, most is
Tisza miniszterelnököt hibáztatja az országgyűlésen
az ismeretes petíciók tárgyalásakor felmerült szerinte
zajos jelenetekért. Szerinte Tisza két urnak a szol-
gája s ez soká már nem mehet így. A hadsereget is
védelmezni, a nemzeti gyarlóságoknak is hizelegni,
nem járja. Ezért a „Gazeta“ nagyon jól érti, (már
hogyan ne értené, hiszen németül vannak nyomtatva)
a bécsi hivatalos lapok kifakadásait a magyar ország-
gyűlésen történtek felett. Mindezekért a „Gaz.“ sze-
rint Tisza miniszterelnök felelős: „a ki olajat öntött a
tűzre, midőn azt oltani kellett volna (Janszky ügy), a
ki a magyar tuzás kigyóját táplálta kebelében, fel-
riasztván a tömegek szenvedélyét most a hadsereg,
majd a nem magyar nemzetiségek ellen.“

Még ilyen vádat sem hallott mostanság m.-elnök!
„A magyar miniszterelnök felelőssége — így végzi —
valóban sulyos, és a dialectika bármely diadala sem
fogja attól megmenteni.“ Nagyon cifra mondat ez,
de mikor mondotta a miniszterelnök, hogy tetteiért
nem vállalja el a felelősséget? Erre mondjon a „Gaz.“
kádenciát. Nő, de mondják a kádenciát a monar-
chia másik felében a nemzetiségek s ha azok egyszer
odaát kivívják a diadalt, megcsinálják a föderatiót
azután rákerül a sor erre az államra is. Akkor
legalább lesz ennek az államnak is neve, mely ilyen-
formán fog hangzani: „Hottentotenpotentatantenat-
tenthäter.“ A ki nem hiszi, hogy ilyen szó is van a
világon s olyan ország is, milyent a „Gaz.“ Magyar-
ország romjain képzel, nézze meg a „Telegraful“-ban.
Czenkalji.

Egyletek.

A „brassói magyar szegény gyermekeket segélyző egylet“
alapszabályai.

1. §. Az egylet czíme.

Az egylet czíme: „Brassói magyar szegény gyer-
mekeket segélyző egylet“, mely czim az egylet pecsét-
jének köriratát képezi.

2. §. Az egylet célja.

Az egylet legfőbb célja, hogy a brassói magyar
szegény sorsu tanköteles gyermekeket — iskolába jár-
hatásuk elősegítésére — a legszükségesebb ruhanemű-
ekkel lássa el.

Ha azonban az egylet anyagi helyzete megengedi,
akkor a legszegényebb tanulók tankönyveket és tan-
eszközöket is kapnak, sőt szegénysorsu, de szorgalmas
tanulók között jutalmakat, sőt ösztöndíjakat is oszt
ki az egylet.

Segélyben csakis magyar iskolába járó tanulók
részesülhetnek, a tankönyvek s taneszközök kiosztása
azonban csak az illetékes első fokú tanhatóság köz-
reműködése mellett történhetik.

3. §. Eszközök a cél elérésére.

Hogy az egylet a 2. §-ban körülírt célját elér-
hesse és esetleg alapot is teremtsen, tagjaitól a házak-
nál található és már lomtárba szánt, elviselt ruhane-
műeket, csizmákat, cipőket s általában a használha-
tatlan házi apróságokat — a melyek még értékesíthe-
tők — megbízottja, vagy küldöttje által időről-időre
kikéri, saját költségén elviteli s az ügyrend által
meghatározott módon osztja ki és értékesíti.

4. §. Az egylet tagjai.

a) Az egylet tagja lehet Brassó város minden
tisztességes, vagyoniilag független lakosa, ki önkéntes
beiratkozásával egyidejűleg kijelenti, hogy maga és
családja lomtárba szánt apróságaiból a tetszése szerint
kiválasztandókat az egyletnek rendelkezésére bocsátja,
ha az időnként kiküldi érettök a maga megbízottját,
a ki jegyzék mellett számba veszi és elviteli azokat.

A tagokat a választmány jelentkezés vagy vala-
mely tag ajánlata alapján titkos szavazással választja;
a fel nem vett egyén felfolyamodással élhet a köz-
gyűléshez. b) Ha ötven jelentkező tag van, az egylet
megalakul s megkezdí működését.

c) Minden tag a közgyűlésen szólási és szavazási
joggal bír, választó és választható. Joga van bármely

tagnak a közgyűlésen kívül is a gazdánál bármikor a
számadásokba betekinteni s az arra vonatkozó eset-
leges észrevételeit az elnök útján a választmány elé
terjeszteni.

5. §. A tagság megszűnése.

Az egyleti tagság megszűnik:

a) halálesetben;

b) ha az illető a város területéről elköltözik;

c) tagságának egy évi időtartama után, ha azt
három hóval előbb a választmánynak írásban beje-
lentette.

6. §. Az egylet tisztviselői.

Az egylet tisztviselőit a tagok sorából a köz-
gyűlésen szavazattöbbség útján egy évi időtartamra
választja. Ezek következők: 1 elnök, 2 alelnök, egy
jegyző, illetve titkár, 1 pénztáros és 1 gazda; — de
ez utóbbi mellé a teendők felszaporodásával egy —
vagy több segéd is adható, sőt az egyletnek öhajtott
mértékben leendő elterjedése esetén, minden városrész
számára külön-külön gazdai állomás is szervezhető.
A jótékony cél iránti tekintetből minden tisztviselő
díjtalan teljesíti kötelességeit. Ha azonban a teendők
és jövedelem szaporodtával a körülmények megenge-
dik, akkor a gazda és jegyző illő tiszteletdíjban ré-
szesíthető. —

Az erre vonatkozó javaslatot a választmány a
közgyűlés elé terjeszti, mely annak megszavazására
kizárólag jogosított.

(Folytatása következik.)

Magyar kisdédóvó intézet.

Felhívás a t. szülékhez!

Az első brassói magyar kisdédóvó intézet
ünnepélyes megnyitása folyó évi október hó
17-én, vasárnap délelőtt 10 órakor fog meg-
történni.

Ennélfogva van szerencsénk ezennel tisz-
telettel felhívni azon t. cz. szülőket, kik gyer-
mekeiket beiratták, sziveskedjenek azokat va-
sárnap reggel 9 órára a szent-János ut-
czában lévő kisdédóvó intézetbe küldeni, hol
az óvónő várni fogja őket.

Azon t. cz. szülők pedig, kik gyermekei-
ket még nem iratták be, kéretnek a beiratást
folyó hó 16-áig János Lajos vezértanító urnál
eszközöltetni, mert a rendes tanítás október
18-án már kezdetét veszí.

Brassó, 1886. szeptember hó 11-én.

Szterényi József,
jegyző.

Koós Ferencz,
elnök.

Német színészet.

Szardán Nagy Jakab, 27 éves művészi jubileuma
alkalmából hangversenyt rendezett. Előre bocsátván
az általa kezelt hangszernek, a tilinkónak a hangverseny-
képtelenségét, csakugyan meglepő az, a mit e primi-
tiv hangszeren produkálni képes. Fejlett technikája,
tisztá hangvétele, új effectus (fuvó hangszeren kettős
hangok, visszhang stb.) alkalmazása nagy tetszést
aratták a különben nem épen nagy számu közönség-
nél. Az általa játszott négy szám közül: Szózat-vál-
tozatok, Weber Fantasia, Magyar népdalok és Jelenet
Hátszeg völgyéből, melyeknek három elseje zenekisé-
rettel játszatott, legjobban tetszett, mert hangszeré-
nek legmegfelelőbb, a román népdalelemekből össze-
állított jelenet Hátszeg völgyéből.

Az élvezetes estélynek ezen zenei részén ki-
vül Dorn szintársulata még három egyfelvo-
násos darabot adott elő. Elseje különösen a fran-
czia eredetű „Sámson és Delila“ szellemes tartalma,
élénk dialogja s a szereplők (Erna k. a., Dornné és
Rosen ur) kitűnő játéka következtében nagy élvezet
nyújtott. A másodikban „Nichte és Nachtigal“
cziműben Dornstein k. a.-t és Nadler urat, a harma-
dikban „Die Vereinsschwester“ Leuchardt k. a.-t és
Knaack urat kell dicsérőleg kiemelnünk.

Csütörtökön az ismert berlini írónak, Schönthan
Ferencznek egy újabb négyfelvonásos vigjátéka „Ro-
derich Heller“ hozott színt. Egy gazdag harisnya-
gyáros tudakos neje egy általa 25 évvel ezelőtt is-
mert és azóta nem látott költő iránt rajong; a félté-
keny férj felesége kiabrándítására irányzott minden
törekvése meghiusul, míg magának a költőnek Rode-
rich Hellernek megjelenésével, ki azóta kétszer is me-
nősült s hét gyermek atyja s a költészettel csakis
jövedelmező volta miatt foglalkozik, kijózanul. Épen
igazi vigjátékhoz való alapeszme, a helyenkint szellemes
s találó megjegyzésekben bővelkedő dialogus, jó sze-
reposztálás élvezetes előadást nyújtottak. Különösen
kiemelendő a szinpad routine-járól és otthonosságról
ismert Nadler, ki a láttatlan versenytársára féltékeny
harisnya-gyárost, a darab főszerepét kitűnően, hatá-
sos humorral játszotta. Kivüle Dornstein k. a.-ról, Dorn-

néről, Rosen urról kell dicsérettel megemlékeznünk.
A kevésbé fontos mellékszerepek is jó kezekben vol-
tak s gördülékeny ensemblet képeztek. A színház
egészen megtelt.

Helyi és vidéki hírek.

A kulturegylet közgyűlése. A kulturegylet bras-
sói fiókegyletének közgyűlésére a központi igazgató
választmány f. hó 12-iki üléséből képviselőül dr. Nagy
Béla direktoriumi tagot küldött ki. Nem lehetetlen,
hogy dr. Haller Károly alelnök s Sándor József titkár
urak is lejönnék nemzeti ünnepünkre. Isten hozza
őket közénk!

Bankette. Vasárnap déln 1 órakor a kul-
turegylet közgyűlése után bankette lesz az
„Európa“ szállodában a kolozsvári vendégek
tisztelőtére. Azok, kik a banketten részt venni
kivánnak, kéretnek ma estélig Szterényi József szer-
kesztőnél, esetleg pedig az „Európa“ szálloda tulajdo-
nosánál jelentkezni. — Egy teríték ára 2 frt.

Találkozó. A brassói kereskedelmi és iparegy-
let tagjai ma este 8 órakor találkoznak először saját
helyiségekben, Színház-utca, Kórodi-féle ház I. eme-
let (második kapu). Erre az egylet tagjai ez uton is
meghívatnak. Vendégek szívesen láttatnak.

A „Kronstädter Zeitung“ szépen, minden meg-
jegyzés nélkül közli, hogy mekkora az „Erdélyrészi
magyar közművelődési egyesület“ alaptőkéje, hány ezer
forint volt szeptemberi bevétele, s még azt sem ve-
tette utána, hogy: fiasko! Ezt a „Gazeta“ nagyon
zokon vette, de párbaj nem lesz belőle.

Románok a határszélen. Kamcsea román száza-
dos — mint értesülünk, f. hó 12-én a csik-gyimesi
határszélre érkezett állítólag a juhok elhajtása tár-
gyában.

A kolozsmegyei köztörvényhatósági gyűlés egy
államiskolának állítólag 600 forintot szavazott meg.
Erre a „Gazeta“ is tartja markát, hogy: „adj nekem
is.“ Nem lehet a patriotáktól ilyesmit kérni.

Csempészek. Vokár (Csunguy) Vaszie pricsketői
lakos f. hó 3-án 13 darab juhot akart árutakon Mol-
dovából becsempészni. Azonban a pricsketői pénzügyő-
rök még a határszélén rajtakapták őket s a juhokat
átadták a csik-gyimesi vesztégállomásnak.

A „Kolozsvári Közlöny“ lehordta a „Gazeta“-t
azért, mert a magyar törvényszékeknek szerinte román
ember igazságot ne keressen. Nagyon megrestelte a
„zúglap“ czímet s most azzal védekezik, hogy nem
ő írta azt, hanem a levelezője. Ilyen lapnak ki leve-
lezzen, ha már előre kiadja tudósítóját, a nélkül, hogy
kérdéznék tőle? Több kurázsi kellene!

Tolvaj román katonák. A napokban a csik-gyi-
mesi vesztéglesi akolból éjnek idején 10 fegyveres
oláh katona 29 darab moldvai eredetű szarvasmarhát
ellopott. Néhány nap mulva, e hó 10-én Deáki Pé-
ter csik-gyimesi lakos bekerített kertjéből az oláh ka-
tonák öt kecskét loptak el. A lopás a bíróságnak fel-
jelentetvén, Gál Elek törvényszéki bíró s Bokros Endre
jegyző ez idő szerint a vizsgálat megejtése céljából
Csik-Gyimesen időzik.

Román dolgok Csikmegyében. Csik-gyimesi le-
velezőnk írja: A f. hó 9-én a románok által magyar
területről elhajtott juhok — miről e lapokban emli-
tés volt téve — 9-én magyar területen legelvén, azok
tulajdonosa elhajtotta azokat a vesztégintézethez. De
akkor már 27 juh s egy kecske hiányzott. Mikor
ennek a juhokat őrzött két román daraboncz nesztét
vette, utánna szökött magyar területre s itt lövöl-
dőzni kezdett. Az őrjáraton lévő magyar csendőrök
lövéseket hallván, odasiettek. A román katonák lö-
vésekkel fogadták őket, de nem találtak. A csendőrök
egyetlen lővés nélkül visszakergették az oláhokat, a
mi dicséretükre legyen mondva. Az oláhok még vi-
téz futás közben is lövöldöztek, de nem találtak. A
derék csendőrök neve: Imre József s Wagner György.
A román katonák egyik határsértést a másik után
követik el.

Jászvásáron Richter czirkusza leégett; a lovakat
mentették. A „Hotel Europa“ is leégett. A kárt
25 ezer frankra becsülték.

A Gazdag-féle gyilkossági ügyben
tegnap, 15-én délelőtt hirdette ki a budapesti
kir. törvényszék az ítéletet. A vádlottak va-
lamennyien fölmentettek és szabadon bocsát-
tattak; a közönség ovációval fogadta őket.
A hallgatóság a törvényszéki elnököt megjel-
nezte, míg a vizsgálóbíró a közönség elítéli.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. október hó 12-én.

Román papírpénz a 20 frankos	8.53 vétel	8.55 eladás
ezüstpénz a 20	8.45	8.52
Napoleon d'or (aranypénz)	9.92	9.97
Török lira	11.25	11.27
Arany	5.88	5.92
Orosz papírrubel	1.18—	1.20—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 8424.—1886. Brassó megye alispánjától.

Hirdetmény.

A vizjogi törvény (1885. évi XXIII. törvénycikk) 189. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelmi és a közlekedésügyi m. kir. miniszter urak által egyetértőleg mult évi december hó 31-én 45689. szám alatt kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján felszólítom a Brassó megye területén fennálló vízművek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványaikra vonatkozó engedélyt 1887. január 1-ső napjáig nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy vízműveik 1886. évi január 1-je óta háborítlanul fennállanak, a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértene és mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsnak találtatnak volna. Megjegyeztetik, hogy a bejelentések a vizjogi törvények 191. §-nak második bekezdése értelmében bélyegmentesek.

Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízmunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetékre, nyilvános és magán csatornákra, mesterséges víztartókra, védgátakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitűzött határidőben nem jelentkeznek, azoknak vízművei az idézett törvény 191-ik §-a értelmében nem létezneknek fognak tekintetni, s az ily vízművekre nézve a vizjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §§-ai lesznek alkalmazandók.

Brassó, 1886. szeptember 29-én.

A kir. tanácsos alispán helyett
Tompá Sándor,
főjegyző.

(451) 3—3

Szám 1425.—1886. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Depner György végrehajtónak Galter Pál végrehajtást szenvedő elleni 36 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírósa területén lévő Mese községben és határán fekvő, a mesei 229. számú telekj.-könyvben A + 1—122. r.-sz. alatt foglalt ingatlanokra az árverést 1291 frt 25 kr-ban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi október hó 28-ik napján délelőtti 10 órakor a mesei községi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cikk 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1886. július 25-én.

A kir. járásbírósa m. telekkvi hatóság.
Vén András,
kir. járásbíró.

(426) 1—1

Szám 1452.—1886. tükvi.

Árverési hirdetményi kivonat

A közhalmi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a

m. kir. államkincstár végrehajtónak o. tyukosi Pitikás György hagyatéka és Pitikás Szafta végrehajtást szenvedő elleni 22 frt 95 $\frac{1}{2}$ kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírósa területén lévő Ó-Tyukos községben és ennek határán fekvő, az o. tyukosi I. rész 70. sz. telekjegyzőkönyvben A + 132, 133, 549 $\frac{1}{2}$, 647, 1236, 2066, 2210, 2212, 2266, 2345, 2348, 2580, 2657, 3230, 3433, 3874 $\frac{1}{2}$, 4041, 4359 $\frac{1}{2}$, 4392, 4431, 4457, 5160, 5198, 5207, 5295, 5571 $\frac{1}{2}$, 5699, 5739, 5838, 5839, 6210, 6957, 7603, 7605, 7680, 7744 $\frac{1}{2}$, 8014, 8407, 8429, 8826, 8947, 9259, 9520, 9646, 10224, 10318, 10492 $\frac{1}{2}$, hr. sz. a. foglalt ingatlanokra 539 frtban megállapított kikiáltási árban s az o. tyukosi II. rész 97. sz. telekjegyzőkönyvben A + 159, 434 $\frac{1}{2}$, 759, 707, 866. és 1477. hr. számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 24 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi október hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor a tyukosi jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-cikk 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1886. augusztus 3-án.

A kir. járásbírósa m. telekkvi hatóság.
Vén András,
kir. járásbíró.

(454) 1—1

Szám 4094.—1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllő megye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tetetik, miszerint Héjjasfalva község m. jogi testület és a birtokosság tulajdonában álló koresomároltatási joga három egymás után következő évekre 1887. évi január hó 1. napjától kezdve 1889. évi december hó 31-éig bezárólag árverezés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi október hó 25-én délelőtti 10 órakor a falubíró lakásán ki fog adatni.

Kikiáltási ár 1000 frt o.-m. é.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 8%-át készpénzben óvadékkul az árverező biztos kezéhez letenni. A legtöbbet ígérő pedig köteles az árverezési jegyzőkönyv aláírása után az eredményezett haszonbért 25%-ig kiegészíteni és azonfelül az egész egy évi haszonbéri illetéket ingatlan telekkönyvezése vagy megfelelő kezesség által biztosítani. A készpénzült letett biztosíték 4%-kal fog kamatoztatni és a haszonbér letételének utolsó negyed lefizetése alkalmával lesz a haszonbéri összeg lerovására beszámítható.

Az árverezés további feltételei a hivatalos órákon belől az alólirt járás főszolgabírójánál, valamint Héjjasfalván Cseh Sándor birtokossági meghatalmazottnál betekinthetők.

Szegesvár, 1886. augusztus 28.

A keresdi járás szolgabírói hivatalától.
Fodor, főszolgabíró.

(468) 3—3

H i r d e t é s.

Alólirtottnak van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki n. é. utazó közönséget tisztelettel arról értesíteni, miszerint Nagy-Szeben városának a

„Római császárhoz“

czimzett szállodáját folyó évi október 1-től kibéreltem s azt, illetve a szálloda összes vendégszobáit és termeit kényelemmel ujonan bebutoroztam és berendeztem.

Gondoskodtam egyben a legjobb ételek és italok akkénti kiszolgáltatásáról, hogy azok gyorsan, pontosan és mindenkor izletesen állittassanak elő.

Végre társaskocsi és több kényelmes fogat a n. é. közönség rendelkezésére a nap bármely órájában mindenkor készen állanak.

Nagy-Szeben, 1886. október hó 5-én.

Tunyogi Csapó Ferencz,

(417) 2—3 Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtára

Mint gyakorlott fodrásznő ajánlkozik alólirt az igen tisztelt urhölgyeknek menyasszonyi és bálfodrozatok létesítésére úgy saját lakásán, mint ezen kívül.

A legmélyebb tisztelettel

Beinhackl A.,

Brassó, széles-utca 598. sz. a.

(482) 2—2

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

(149b)

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főter

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdiva'osabb női ruhaszövetekkel ujonan ellátott raktárakat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuxok, bársonyok, gyapju, beige, crepp, loden és cachmirok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toillek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chiffon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, írha, selyem, czernakesztyűk minden ruha színben; továbbá legujabb mintájú csipke- és juttefüggönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillók készítésére pontos kiszolgálát és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legujabb divat szerint.

Laskai Árpád

(438) 4—20

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

Őszi és téli évadra

ujonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flanel, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- és női felsőruháikban.

Szép választék diszített női kalapokból.

(439)

Simay Testvérek

3 6

női és férfi divatárak raktára

Brassóban, főter 560. sz. a.

Ajánlják az őszi és téli idényre dús választékkal a legujabb bel- és külföldi ruhaszövetekkel ellátott raktárakat, u. m. fekete és színes selyemszövetek, egész gyapju fekete francia cachmirok, ternók, kamgarn és gyapju ruvaszövetek, valamint azokhoz találó legdivatosabb toll, plüsch és bársonydiszek.

Raktárunk el van látva a jelen kor igényeinek megfelelő minden fajta lenvásznakkal, u. m. valódi rumburgi, Creas és irlandi vásznak minden szélességben, valamint Jaquard és damast asztalneműk, servéták és törülközők minden nagyságban, elismert legmegbízhatóbb gyárosoktól. Benedict Schroll-féle chiffon, creton és chirting minden szélességben.

Elfogadunk a legujabb divat szerint saját kelméinkből női ruhák és felsők kiállítását, melyhez egy jól találó derék és ruhaelő hossza beküldése szükséges.

Jutányos árak és pontos kiszolgálásra különös figyelmet fordítunk.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Járossy János

legelső és legrégebbi temetkezési vállalata

Brassó, nagy-utca 519, szám alatt

ajánlja a n. érd, városi és vidéki közönségnek nagy raktárát dús választékú részben saját készítményű, részben bécsi gyártmányú temetkezési felszerelésekben a legjobb minőségben, a legfinomabbaktól a legolcsóbbakig mindennemű fakoporsóit a legolcsóbb árak mellett.

Ugyanitt kaphatók nagy választékban virágkoszorúk stb.

Sok évi közvetlen üzleti összeköttetésre a legjobb és elsőrendű bécsi gyárakkal, nemkülönben az általános elismerésnek örvendő saját készítményei lehetővé teszik ezen első és legidősebb temetkezési vállalatnak, hogy egyrészt minden igényeknek pontosan és lelkiismeretesen megfelelhessen, másrészt oly olcsó árakat számítani, minőket más üzlet nem számíthat.

Előforduló alkalommal kéri a n. é. városi és vidéki közönség szíves látogatását

Járossy János.

(543) 2—3